

Pridnosti je tedaj treba in pazljivosti, to je: domá pridno brati, tukaj pa pazljivo poslušati ali paziti na vse, kar bom govoril in razlagal, in potem pojde vse po sreči. Veči del bom vprašaje razlagal, naj tedaj nobeden ne misli, de to njemu nič mar, kar kteriga družiga vprašam. Kar se tukaj govori ali vpraša, je treba vsim vediti, in marsikteri bo mogel pozneji v svoj kvar, v svojo škodo to spoznati in potlej z velikim trudam iskati, kar bi tukaj brez vsiga truda s samo pazljivostjo lahko zadelil.

Tudi v pisanji se je treba vaditi; vsakih 14 dni naj vsak 1 četert pola vsaj po eni strani popisane prinese, de se vadi in naprédva. Nekterimu bom pisanje nazaj dal, de naj svoje napake popravi. V treh prigodkih pa pisanja ne bom nazaj dajal: 1) Če je brez napak, kar želim, de bi veči del bilo. 2) Če so napake taciga plemena, de se iz njih velika nemarnost vidi; dragi in kratki čas ne pripusti se s takimi veliko pečati, dosti je takim, de se spleh k pridnosti opominjajo. 3) Če jih več ravno tiste napake stori, jih ne bom vsakimu posebej pravil; ker je zadosti, de se ob enim vsim pové, ktere napake se veči del v njih pisanji najdejo, de se jih v prihodnje vedo ogibati.

Vsak naj piše ali iz družih jezikov prestavlja, kar hoče; vender je pa bolji, de se vsak veči del v lastni napisatvi vadi. Napak naj se pa vsak skerbno varuje; nič ni zopernišiga kakor brati pisanje, ki je polno napak. Kteri se jih zavolj pomankljiviga znanja slovnice ne more še ogibati, naj pusti sestavke, in naj posebne besede sklanja.

Kteri bodo v djanji pokazali, de hočejo doveršeno znanje našiga mater-niga jezika zadobiti, ali de jim je na tem ležeče naš materin jezik ne po verhu ampak iz stališča, to je: po vsih njegovih zalogah in pravilih poznati, tisti bodo vselej lahko shajali, posebno veselje bom imel nad njimi in jim bom vselej zapise lepe hvale dajal, kteri zapisi jih bodo povsod in vselej perporočevali in jim k njih sreči pomagali. Kar vsakimu iz polnóte svojiga serca pervaščim.

Red za biblioteke (knjižnice) ljudskih šol.

1. Biblioteka ali knjižnica ljudskih šol ima ta namen, da se šolski mladeži po čitanji pripravnih knjig dajejo pomočki k pospeševanju nje razumne (intelektuelne) in moralne omike.

2. Odgovorni vodja biblioteke ljudskih šol je vodja šole.

Njemu pristoji dolžnost in pravica:

a. izvoliti knjig, ktere se imajo pripraviti, dogovorno s perva-sednikom krajne šolske gosposke ali dogovorno z udom šolske gosposke od perva-sednika za to določenim, pri mnogorazrednih šolah tudi dogo-vorno z učiteljstvom;

b. skerbeti, da se knjige nakupijo, hranijo, v razvidu imajo, poso-jujejo in nazaj jemljejo po razmeri tega reda za biblioteke;

c. račun delati o denarju, kar ga je prejel za biblioteko ljudske šole.

Na mnogorazrednih šolah se utegne, ako to zahteva obsežek biblioteke, vodju biblioteke pridjati pomočnik (adjunkt) izvoljen izmed učiteljstva, ki prevzame ta opravke, da knjige razstavlja, jih zapisuje v imenike, jih zarajtuje in razposojuje.